

Як тільки творчий дух камена запалила...

П'єр де Ронсар

Як тільки творчий дух камена запалила.
З'явилась у мені та благородна сила,
Що змусила в крові збудить веселий шал,
А в серці зародить любові дивний пал.
Обрав у двадцять літ прекрасну я подругу –
Хотів повідать їй свою сердечну тугу,
Та в мові Франції таких не відав слів,
Щоб віразить могли вогонь моїх чуттів.
Тоді, щоб піднести, звеличить рідну мову,
Я зважився на труд – краси додати слову.
Творив слова нові, а давні поновляв;
Народ вподобав їх, до неба прославляв.
За древніми йдучи, старався кожную хвилю
Дать реченням снагу і світлі барви стилю.
Так дав я віршу лад, і з волі добрих муз,
Як римлянин і грек, великим став француз.

Автор: П'єр де Ронсар, переклад: Ф. Склєра